

هلاک عقل به وقت اندیشیدن

یدالله رویایی

ویرایش تازه

مؤسسه انتشارات نگاه

www.nagahpublishing.com info@nagahpublishing.com

تلفن: ۰۲۱-۷۷۷۶۶۶۶ فکس: ۰۲۱-۷۷۷۶۶۶۷ پست: ۱۱۱۱۱۱-۱۱۱۱۱۱

آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، پلاک ۱۱۱، پو. ۱۱۱۱۱۱

فهرست

۵	از ابتدای فکر.....
۷	زبان شعر.....
۱۱	اشاره‌ای بر زبان نیما.....
۳۵	بیانیه‌ی شعر حجم (حجم‌گرایی).....
۳۹	در حاشیه‌ی بیانیه‌ی شعر حجم.....
۴۳	گزیده‌ی حرف‌های شاعران صدر جنبش حجم.....
۴۵	در سال‌های شبانه.....
۵۱	عبور از شعر حجم.....
۶۵	افسانه‌ی مسئولیت.....
۸۱	تصویر، جایی در فرم.....
۹۱	تصویر و حرکت در عبور از حجم‌های خیال.....
۹۹	از غایت نگاه.....
۱۰۱	زبان شعر، جان کلام.....
۱۰۹	فرم و محتوا.....
۱۱۷	سرعت، حیات تازه‌ی تصویر.....
۱۲۳	منظومه در شعر امروز.....
۱۳۱	زبان، استعاره، سبک.....
۱۳۹	از بیانیه‌ی دوم شعر حجم.....
۱۴۵	در شعر حجم.....

۱۴۵	شاعر برای تمامی مردم دنیا می‌میرد.....
۱۵۱	تکوین شعر.....
۱۵۹	ریخت شعر.....
۱۶۷	چند عامل زبانی.....
۱۸۷	فروغ، دوام حیثیت آدمی‌ست.....
۱۹۱	چه هراسی دارد ظلمت روح (سینمای حجم).....
۱۹۷	حضور مرثیه.....
۲۰۱	حاشیه‌ای بر کتاب «اسلام ایرانی».....
۲۱۱	فروغ آخرین روزها.....
۲۱۵	دریچه‌ای بر شعر و کار ناظم حکمت.....
۲۲۳	پل والرئ و اشاره‌ای بر «پارک جوان».....
۲۳۷	گزارشی از فستیوال شعر یوگسلاوی.....
۲۴۷	در تعاون عظیم مرگ.....
۲۴۹	هوشنگ ایرانی، یک نوع بودن.....
۲۵۳	ادبیات عرفانی و منجلاّب صوفیسم.....
۲۵۵	فهرست اعلام.....

از ابتدای فکر

صورت بغرنج طبع‌های من آواره در میان رابطه‌های چندگانه با جهان من است، وقتی که در طبیعت اطرافم، بیدارم بیدار تغییرم، و تغییر، نمای رابطه‌هایی است که صرافت مرا در حیات پیرانم آواره می‌کند، و هر نگاه سراغ صورتی ساکن را می‌گیرد، که تولدش از آن نگاه برمی‌خیزد، و جهان من در مشاهده‌هایم حضور دیگری پیدا می‌کند، او پر از مشاهده می‌شود و مشاهده پر از تصور صورت‌هایی است که اشتیاق مرا، امید و خوف مرا، تصمیم و شعر مرا به رابطه می‌گیرد، ضمیر من صرف می‌شود، و نیتم به مصرف ارجاع و دعوت و درک از جا بلند می‌شود، وین‌گونه در تنوع اطرافم گسترده می‌شوم، با اتفاق‌های نیالوده در تنوع اطراف، من با جهان بلافصل پیرانم آشنا می‌شوم، با آن طبیعت بی‌تصرف منظوم، من فکر می‌کنم، و از ابتدای فکر، منظومه‌های بی‌تصرف اطراف آغاز می‌شود، وقتی به فکر می‌کنم خویش فکر می‌کنم، در حیطه‌ی تفکر انسان دیگری می‌روم که در ابتدای تفکرش انتهای فکر من ایستاده است، و از انتهای فکر من جهان‌های دلخواه آرزویی‌ام آغاز می‌شوند. کی فکر می‌شود؟ من از کدام معبر مجبور ذهن می‌گذرم، کاین‌گونه در مکاشفه‌ی حجم